

VILÁGGOS SÁG

II. ÉVFOLYAM

A ROMÁNIAI MAGYAR NÉP LAPJA

113. SZÁM

Ma meg vannak mindazok a politikai adottságok, amelyek a román és magyar nép testvéri együttélését biztosítják

— **mondotta Groza Péter miniszterelnök a Magyar Népi Szövetség nagygyűlésére
felvonult huszezer főnyi földművesnek**

A romániai magyarság tömegei most már pótolják azt a mulasztást, amelyre a fasiszta rendszerek nyüge alatt kényszerültek. Fellobogtatták újra azt a századok folyamán kezűkhöz és szívékhöz nőtt, de régen elejtett zászlót, a szabadság zászlaját.

A frontra nem vitte. Onnan ezután lemaradt. A népeket felszabadító Vörös Hadsereg végzett ott helyette is, hogy mi magyarok is kiejthessük ajkunkon a szabadság élető igéjét. A háboru véget ért, de a harc még tart. Ez a harc már a béke építéséért folyik az összeroppantott fasiszmus végső maradványai ellen. Ebben a harcban már a romániai magyarság is felsorakozott. Hatalmas szervezte, a Magyar Népi Szövetség egyike az ország legnagyobb demokratikus szervezeteinek, egyik leghathatósabb szereg abban a harcban, amely az ország demokratizálódásáért, a román-magyar megbéküléséért folyik. Ezt a harcot a romániai magyarság vál-

lalta. Hatalmas népgyűlésre vitte el a szabadság visszakapott zászlóját, hogy első szabad országos kongresszusának befejezéseként ünnepélyes fogadalmat tegyen: ezt a zászlót nem engedi ki többé a kezéből és együtt viszi tovább testvéri összefogásban a román néppel.

Ez a nap, a Magyar Népi Szövetség országos kongresszusát befejező ünnepi nap, jelentős dátum Románia történetében. E napot személyes megjelenésével, történelmi jelentőségű beszédével is hangsúlyozta Groza Péter miniszterelnök, Georgescu Teohari belügyminiszter, Vlădescu-Răcoasa nemzetiségügyi miniszter és Luka László, az ODA titkára. Ott volt a népszerű székelypüspök, Márton Aron, valamint a többi egyházak képviselői román részről is.

Cyönnyörü rendben, impozáns sorokban vonult eléjük egy hete tartó országos kongresszus kiküldöttjei és

vezetősége mellett Kolozsvár és környékének dolgozó magyarsága. Az erdélyi magyar népviselet minden szépségében pompázó sorai elragadó látványban gyönyörködtek. Hatalmas tömeg tapsolta a hosszú menetet a Farkas-utcai széklő átátólasport telepig, ahol a népgyűlés lezajlott. Maga Groza Péter miniszterelnök is minisztertársaival együtt elragadtatással nyilvánította tetszését. Mihelyt a beszédek elhangzottak, lefénnyképeztették magukat a kormány megjelent tagjai a népviseletben pompázó magyar leányok társaságában, kart karba öltve, mint valódi testvérek.

A történelmi jelentőségű nagygyűlés után az ünnepelő tömeg bevonult a város központjába és megkoszorúzta a Petőfi- emléktáblát és a Malinovszki-téren az elesett szovjet szabadsághősöknek emelt emlékműveket.

Délután a vármegyeháza dísztermében a Magyar Népi Szövetség

központi intézőbizottságának és végrehajtóbizottságának tagjai ismerkedő jellegű, de egyben igen jelentős feladatok megoldására vonatkozó eszmecserére ültek össze a kormány tagjaival.

A nyolcnapos kongresszus eredményes munkanapjainak befejezéseként a Diákház nagytermében bál volt, amelyen a kormány tagjai is megjelentek és együtt örvendeztek a népi táncait felszabadultan járó színes népi csoportokkal s maguk is ropták a csárdást a kalotaszegi és székely lányokkal.

A sporttelepen lezajlott nagygyűlést Csörgőr Lajos dr. alispán nyitotta meg, üdvözlölvén a kormány tagjait és a Magyar Népi Szövetség tömegeit.

Utána Kurkó Gyárfás, a Magyar Népi Szövetség elnöke köszöntötte a gyűlést. Beszéde teljes egészében a következő:

Kurkó Gyárfás: A román és a magyar nép szövetségét akarjuk!

Minden erőnkkel felsorakozunk egy emberként Groza Péter és kormánya mögé

— Testvérek! A romániai magyar demokrácia nevében üdvözlöm a román demokrácia legkiemelkedőbb élharcosait, vezetőit, barátainkat élükön Groza Péter miniszterelnök testvérünkkel. (Hosszantartó lelkes éljenzés, taps.) Teohari Georgescu belügyminiszter barátunkat, Vlădescu-Răcoasa nemzetiségi minisztert és Luka Lászlót, a Nemzeti Demokrata Arcvonal főtitkárát. (Éljenzés.)

— Hála a Mindenhatónak, a Vörös Hadseregnek, Sztalin marsallnak és a szövetségeseinknek, a világháboru véget ért. (Viharos taps. Éljenzés.)

— A Magyar Népi Szövetséget az a szerencse érte, hogy a béke első napja munkában találta. Összejöttünk az ország minden részéből, felekezetre, korra és nemre való tekintet nélkül, hogy sajátos problémáinkat egy hétig tartó állandó tanácskozás közepette megtárgyaljuk. Kongresszusunk felölelte mindazokat a kérdéseket, amelyek egy demokratikus népek meg kell valószínűsítania és amelyeket egy le-

rombolt országban követni kell, hogy felépíthessük az új, demokratikus Romániát. Azt a Romániát, amelyben nincs különbség állampolgár és állampolgár között. (Hosszantartó helyeslés, taps.)

— A mult világháboru és a jelenlegi, befejezésben lévő világháboru között igen nagy különbség van. Akkor elültették a fasiszmus magvát; ma kiirtjuk minden csiráját! (Viharos kiáltások: Ugy van! Ugy van! Halál a fasisztákra!)

— A magyarság akkori vezetői „passzív rezisztenciával” biztattak, amivel szemben a mi vezetőink akkoriban népi munkára szólították fel a dolgozókat. A saját érdekeinket védő, harcra buzdító szervezetünk ellen suttogásokkal árasztották el a népet és esodavarással hitegették, revízióval biztatták huszonöt éven keresztül. Az a revízió azonban nem a magyar nép revíziója volt, hanem a nagybirtokok hatalmainak a kiszélesítése. (Zajos helyeslés.)

A bűnös elkülönülés ellen

— Mi is revíziót akartunk és akarunk, de a nép, a földpélküli nép a kisbirtokosok földjeinek határainak kiszélesítését, a nagybirtokok terhére. (Kiáltások: Ugy van! Ugy van! Éljen a földosztó kormány!)

— Az ök revíziójuk Szibériáig karta tolni a határokat: a miénk tovább halad: az egész világra! Világ-szabadságot és viládemokráciát akarunk! (Tomboló lelkesedés, taps.)

— Szétverünk minden olyan törekvést, amely nem szolgál mást, mint azt, hogy ékezt az itt élő népek

közé. (Kiáltások: Le a sovinsztakkal! Le a fasisztákkal!)

— Elítélünk minden olyan törekvést, amely azt hiszi, hogy Erdélynek egyes megyéi külön köztársaságok formájában megélhetnek. Az ilyen szándékok nem a demokrácia érdekében, hanem a fasiszta fióknak újabb megjelentetését szolgálja.

— Mi nem akarunk fél Erdélyt, mi egész és demokratikus országot akarunk! Mi nem ismerünk el olyan népboldogulást, amely más népeknek a terhére megy. Nem szük-

keretek közé akarunk bezárkózni. Akkor, amikor itt Erdélyben, vagy máshol a román és magyar nép teljes demokratikus testvérisülését akarjuk kivívni, akkor ezzel azt is kimondjuk, hogy a román és magyar nép teljes szövetségét akarjuk.

— Szövetségben akarunk lenni az összes környező kis népekkel és szomszédunk hatalmas, békét szerető népeivel, a Szovjetunióval! (Viharos taps. A több ezer főnyi tömeg ünnepli a Szovjetuniót.)

— Tudnia kell minden magyarnak, hogy ezt a szabadságot nem mi vittuk ki. Mi fegyverrel a kezünkben harcoltunk ez ellen. Ezért a szabad-

A demokráciáért még harcolni kell!

— Belpolitikánk az itt élő népekkel való, a román néppel való teljes kibékülés és szövetség. (Ütemes kiáltások: román-magyar testvériség.)

— Minden erőnkkel felsorakozunk egy emberként Groza Péter és kormánya mögé. (Nagy taps, hosszantartó éljenzés.) Tisztába vagyunk azzal, hogy a demokráciáért még harcolni kell. De azt is tudjuk, hogy ezt a demokráciát, nem a fasisztáknak csinálnuk. Ez a demokrácia az igazi és meg hamisítatlan népi demokrácia lesz.

— Csak akkor érhetjük el teljes jogegyenlőségünket, ha a kormányt minden erőnkkel támogatjuk s az egész országban még rombolásra bujdogató sovinszta, fasiszta elemeket

ságért más nemzetek vére folyt. Örök hála és dicsőség mindazoknak a hősöknek, akik ebben a háboruban — a mi akaratunk ellenére — a szabadságért, a legnagyobb áldozatot, az életüket adták. Ez az áldozathozatal minket, a magyarságot örök hála kötelez a Vörös Hadsereg és nagy vezetője, Sztalin marsall iránt. (Viharos taps, éljenzés.)

— Kongresszusunk a mai nappal véget ért és lefektette a magyarság mindennemű kérdéseiben az irányvonalat. Szervezeti politikánk a teljes és soha meg nem bontható demokratikus magyar népi egység! (Viharos éljenzés, taps.)

egyszer s mindenkorra kiirtjuk. — Külpolitikai magatartásunkban bizalommal tekintünk a népfelszabadító nagy szomszédunk dicső vezetőjére, Sztalin marsallra. (Viharos taps. Éljenzés.) Biztosítékot látunk a győzelmes Szovjetunióban, a magyar-román szövetségben s az összes itt élő kis népek teljes testvéri egységében, hogy soha többé vissza nem áll az a főtélmes világ, amely csak kint, nyomoruságot és szenvedést hozott.

A beszéd végén a közönség a szóval együtt ültette Sztalin marsallt és dicsőséges Vörös Hadseregét, Mihály királyt és a demokratikus román hadsereget, Groza Pétert és kormányát és az Országos Demokrata Arcvonalat.

Ezután Groza Péter miniszterelnök lépett a mikrofon elé és elmondotta nagy érdeklődéssel várt beszédét a román és magyar szerkesztőknek.

